

Torde hända, att jag finner
Trohet hos en ann.

16. Ingen är så Rickelig,
Att han ej förbröter sig,
Sådant borde man förlåta
Den som ångrar sig.

17. Om det himlens affigt war,
Oft förena till ett par;
Käskanget söker man att klia
Dem Gud parat har.

18. Hjertans lilla ljuswa wån!
Låt den förra kärleken
Lika klar, som han har varit,
Yppa sig igen.

19. Snart kan dagen komma opp
Klarare för solens lopp,
Kärleken, som dmt har flocknat,
Äter flamma opp.

20. Slut mig in uti din samn!
Skrif i hjertat ditt mitt namn!
Skändaren och afunds-tungan
Ett förtret och skam.

21. Lockligt skall vår tid framgå,
Rosor skola våra på
Wägen, den wi wandra skola,
Eills wi blifwa grå.

22. Kärleken, som varit ren,
Blir en bårda tung som sten,
När man lemnas som en dufwa
Ensam och allen.

23. Hast ej uti ditt wal,
Ero ej falska tungors tal:
Kärleken är blind som döden,
Dygdens wäg är smal.

En ny

och mycket skön

Kärleks = Wisa:

Hjertat flappar i mitt bröst, m. m.

Med beklädd melodi.

N:o 2.

S A S L U N,
J. S. Åkerbloms Boktryckeri 1845.

G moll.

05 1 | 1 1.2 | 3 4.3 | 2 ||.

07½.1 2 | 3 4 | 4 5 | 5. |

7 5 | 4 3 | 2 1 | 07½ 1 ||.

2.3 4 | 5, 07½ | 1. ||—

Hjertat flappar i mitt bröst;
Lilla vän, min enda tröst!
Är jag från ditt hjerta luten,
Will jag ensam dö.

2. Aldrig kan jag aldinna dig,
Fast jag swiken är af dia,
Ty ditt namn är redan friskt
I mitt hjerta in.

3. När som andra roa sig,
Ingen ting förnär mig:
Alla gröna lunder blefna,
Om jag saknar dig.

4. Kommer du ej mer ihåg,
Då du vid min sida låg
På min arm, du lilla söta!
Gud det endast säg.

5. Hand i hand och bröst mot bröst,
Var det ej en ljuftig tröst?
Döden skulle endast vilja
Öf ifrån hvaran.

6. Allt hvad du och jag, min vän,
Talade om den kärleken,
Hvarje löf och samntag väckte
Liv i kärleken.

7. Vägen mellan dig och mig
Var mig så behagelig,
Hvarje gång jag dig besökte,
Som en rosenstig.

8. Tiden mellan hvarje gång
Var mig alltid drag och lång;
Ingen kunde hjertat hindra,
Falskhet eller tvång.

9. Om dagen är du städs för mig,
Om natten drömmar jag om dig,
Aldrig nånsin jag väl tänkte
Att beswika dig.

10. Öfva rann det i min båg,
När jag vid din sida låg:
"Skall jag ännu min vän få skada
I en annans famn?"

11. "Bare långt ifrån den dag,"
Suckade och tänkte jag,
"Att vi skulle öfverträda
Kärleksbudens lag."

12. Men olyckligt var det händelse,
Du ditt hjerta från mig vände,
Glädje-skålen är nu tommer,
Sorgen inneskänkt.

13. Är då bandet slitet af,
Har din trohet gått i qvas;
Will jag ej på flickor tänka,
Ells jag läggs i graf.

14. Men för allt hvad forden bär,
Är jag endast af dig fäst;
Trohet skall mig aldrig tröta,
Fast du trolös är.

15. Sök dig då en bättre man,
Som dig mer behaga kan!